

Postmoderne ontmanteling van Bijbelse waarheden

Prof. Johan Malan, Mosselbaai, december 2012, <http://www.bibleguidance.co.za/>

Johan S. Malan is voormalig professor antropologie aan de 'Universiteit van die Noorde'; sinds 2006 gepensioneerd.

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

Wij leven in een tijd van de grootste en meest meedogenloze aanvallen op het christelijke geloof sedert het ontstaan van de kerkbedeling. De huidige aanvallen zijn niet in de eerste plaats op het fysieke vlak gericht met het oog op de vervolging en marteling van christenen, maar op een geestelijk, leerstellig vlak met het oog op grootschalige misleiding. Dit maakt deel uit van een vastberaden finale poging door het koninkrijk van de duisternis om het bijbels-christelijke geloof geheel te vernietigen opdat in de plaats daarvan de Antichrist zijn alliantie van valse wereldgodsdiensten zou gevestigd worden.

De veranderingen die door dit vervalproces teweeggebracht worden zijn zo omvangrijk dat deze de weg plaveien naar een algeheel nieuw wereldbeeld dat als postmodernisme¹ of globalisme bekend staat. Wat houden deze veranderingen in? Tijdens de moderne fase van de geschiedenis, vooral tijdens de grote herlevingen in de 18de en 19de eeuw, heeft het christelijke geloof in de westerse wereld een grote invloed uitgeoefend op het denken en de leefwijze van mensen. Dit was de grondslag van de christelijke beschaving, toen eerbied voor de Bijbel getoond werd door middel van grondwetten die door het christendom werden beïnvloed, en christelijke onderwijsstelsels, christelijke moraliteit en verscheidene andere instellingen in de samenleving. Gods oppergezag werd door veel mensen erkend.

Door postmodernisme en globalisme wordt echter nu een massieve aanslag gepleegd op de fundamenteën en grondbeginselen van het christelijke geloof. De postmoderne mens bevrijdt zichzelf van alle geloofsvormen of ideologieën die zijn vrijheid van overtuiging en handelen enigszins aan banden legt. Dit recht op vrijheid wordt aan alle mensen en godsdiensten geboden, en het leidt naar een alles insluitende vorm van godsdienstig globalisme. Iedereen kan geloven, of niet geloven, precies zoals zij willen. Zij kunnen ook leven zoals zij willen, zolang ze geen andere mensen benadelen.

Het bijbelse Christendom is echter een struikelblok op de weg van postmoderne hervormingen omdat het niet inclusief is en geen ruimte schept voor andere geloven en levenswijzen. Het staat in de weg voor de verschijning van een gemeenschappelijke, multigodsdienstige messias die de wereld onder zijn vaandel van globalisme wil verenigen. Als gevolg hiervan is er de afgelopen paar decennia reeds een altijd sterker wordende beweging aan de gang om de fundamenteën van het christelijke geloof omver te werpen. De volgende vijf bijbels-christelijke fundamenteën van het christelijke geloof worden specifiek in het postmoderne transformatieproces als doelwit gesteld, gewoonlijk ook in de volgorde waarin ze hier genoemd worden:

1. De verwerping van de letterlijke vertolking van de Bijbel

Het eerste punt in de ontmanteling van bijbelse waarheden is de verwerping van de letterlijke, grammaticaal-historische vertolking van de Bijbel. Hierdoor worden de eerste zaadjes van twijfel gezaaid, tegen tal van duidelijke stellingen in de Schrift, vooral wat bijbelse profetieën betreft.

¹ Postmodernisme wil zeggen: datgene wat na het modernisme komt. Zowel het vertrouwen in de objectieve waarneming als in de algemeen geldigheid van het menselijk oordeels/redeneervermogen heeft de postmoderne mens verloren. Alle waarneming is "theoriebeladen". Daar wordt mee bedoeld dat ieder naar de werkelijkheid kijkt vanuit de eigen levenservaring en levensbeschouwing. De waarneming is niet objectief maar theoriebeladen. Er is dan geen objectieve kennis mogelijk. Niemand kan meer zeggen "zo is het, zo moet het". Het modernisme wordt verachtelijk als "funderingsdenken" van de hand gewezen. De Bijbel zegt echter: "Dit vooral moet gij weten dat geen profetie der Schrift *eigenmachtige* uitlegging toelaat" - 2 Petrus 1:20. (A.P. Geelhoed).

Mensen matigen zich hierdoor het recht aan om de Bijbel door vergeestelijking en allegorisering te hervoortolken, helemaal zoals het hen past. Op grond hiervan verwerpen zij de letterlijke vervulling van bijbelse profetieën omdat deze hen helemaal niet aanstaan.

Vergeestelijkingstheologen weigeren te geloven dat de eindtijd door grote geestelijke misleiding en verval zal gekenmerkt worden (Mattheüs 24:4; 1 Timotheüs 4:1), dat er een grote verdrukking zal zijn (Mattheüs 24:21; Openbaring 6 tot 19), alsook een Antichrist die door demonische machten zal regeren en wereldwijd nagevolgd en aanbeden zal worden (2 Thessalonicenzen 2; Openbaring 13). Zij geloven ook niet in een letterlijke slag van Armageddon waarin Christus Zijn vijanden zal verdelgen (Openbaring 16:13-16; 19:19-21) en ook niet in een letterlijk duizendjarig vrederijk na de wederkomst van Christus (Openbaring 20:4-6).

In de plaats van dit scenario verkondigen deze theologen wereldvrede, oecumenische eenheid en voorspoed voor iedereen. Zij ontkennen niet alleen het feit van goddelijke oordelen in de eindtijd, maar gaan ook verder en ontkennen zelfs het bestaan van de duivel, alsook het eeuwige oordeel van God in de poel van vuur. Vele andere uitspraken in de Bijbel worden ook aan pragmatische hervoortolking onderworpen. Het gevolg van deze benadering van de Bijbel is een toenemende mate van leerstellige diversiteit in christelijke kerken, waarbij elkeen zijn eigen leerstellingen verkondigt en navolgt. Zij kijken echter allemaal in een min of meerdere mate af van de waarheid.

Zodra er een sluier getrokken is over bijbelse profetieën door ze van hun grondbetekenis te ontdoen, is de weg open om ook op andere terreinen een afwaartse aanpassing van bijbelse standaarden te maken. Op deze manier gunt de mens zichzelf meer vrijheid om zijn eigen zienswijzen op de Bijbel af te dwingen en van onaangename werkelijkheden weg te komen. Zodoende bouwt hij aan een ander koninkrijk en houdt hij geen rekening met het toekomstige koninkrijk dat Christus tijdens Zijn wederkomst zal openbaren.

2. De verwerping van heiliging als een verder genadewerk

Het volgende christelijke fundament dat in dit afvalproces verworpen wordt, is de bijbelse leer over heiligmaking. Een leven van zelfkruisiging, vervulling met de Heilige Geest en de handhaving van strenge morele standaarden is voor de postmoderne mens niet aanvaardbaar. Dit legt zijn vrijheid om te doen wat hij wil aan banden en laat hem niet toe om naar eigen willekeur van de Bijbel als Gods Woord af te wijken. De leer van heiligmaking, die vroeger sterk verkondigd werd, wordt nu algemeen in vraag gesteld en verworpen.

Wanneer de opdracht tot heiligmaking (1 Petrus 1:15-16; Efeziërs 5:18) weg verklaard wordt, wordt slechts bekering verkondigd en niets meer. Het gevolg van zo'n situatie wordt goed beschreven in 1 Korinthiërs 3. Hoewel de meesten van deze gemeente te Korinthe wedergeboren gelovigen waren, waren zij "jonge kinderen in Christus" die als vleeselijk beschreven worden - helemaal niet geestelijk (1 Korinthiërs 3:1-4). De belangrijkste kenmerken van hun optreden was jaloersheid, twist, tweedracht, alsook wisselende leerstellige voorkeuren. Zij waren geestelijk zo onkundig en oppervlakkig in hun godsdienstbeleving dat zij niet eens het besef hadden dat hun lichamen tempels van de Heilige Geest waren, en dat dit hen verplichtte tot heiligmaking (1 Korinthiërs 3:16-17).

Dezelfde situatie heerst vandaag ook in gemeenten waar bekering nog wel verkondigd wordt, maar waar er geen beklemtoning is van heiligmaking², en waar ook geen bijbelse profetieën verkondigd worden. Zulke christenen hebben geen duidelijke toekomstverwachting en zij hebben ook niet de kracht of motivatie om tegen zonde, vleeselijkheid en wereldsgezindheid te strijden en te overwinnen. Geen wonder dat vele lidmaten, vooral de jeugd, hun belangstelling in zulke gemeenten verliezen en dan dikwijls nog verder afdrijven van de waarheid.

3. De verwerping van de eis van wedergeboorte

In gemeenten waar het profetische woord in de Bijbel geen gewicht draagt, en waar de opdracht tot heiligmaking niet ernstig genomen en verkondigd wordt, daar wordt een gunstige voedingsbodem

² Ook de loskoppeling van bekering en redding van discipelschap en heiliging, is in mijn ogen een kwalijke zaak. Die twee groepen horen gewoon bij elkaar!! Bij loskoppeling krijg je christenen die zeggen wedergeboren te zijn, maar die geen moeite doen tot discipelschap en heiliging. Wie echt gered is, die heiligt zich en is dienstbaar.

geschapen voor het verval van het volgende christelijke fundament, namelijk de opdracht om tot bekering en wedergeboorte te komen. Dat is precies wat vandaag gaande is op grote schaal te gebeuren.

In tal van gemeenten worden valse fundamenten aan mensen aangeboden waarop zij hun zaligheid baseren. Deze fundamenten variëren van goede werken naar kerklidmaatschap en ritualisering door sacramenten, zowel als de bedrieglijke veronderstelling dat wie gepredestineerd is voor de hemel reeds geestelijk levend is van bij zijn natuurlijke geboorte of kinderdoop, en als gevolg daarvan hoeven zij zich niet te bekeren.

Wanneer deze toestand intreedt, vervalt een gemeente naar het vlak van een geestelijk inhoudsloze organisatie die door vormgodsdienst gekenmerkt wordt. Zij hebben slechts een gedaante van godzaligheid, maar de wedergeboortekracht van de Heilige Geest wordt door hen verloochend (2 Timotheüs 3:5). Zulke mensen beschouwen zichzelf als christenen, maar ze hebben geen getuigenis van wedergeboorte waarbij de Heer hun harten en levens heeft veranderd.

In deze toestand van geestelijke verduistering zijn lidmaten gereed en vatbaar voor de omverwerping van de meest essentiële fundamenten van het christelijke geloof, namelijk het gezag van de Bijbel als Gods Woord, zowel als de Godheid en zoendood van de Heer Jezus.

4. De verwerping van de Bijbel als het geïnspireerde Woord van God

Vormgodsdienstige kerkleden hebben niet het voordeel dat de Heilige Geest in hun harten woont en aan hen verlichte ogen van het verstand geeft om de verborgenheid van het evangelie te kunnen verstaan (Efeziërs 1:18). De meesten van hen zijn slachtoffers van de vergeestelijkingstheologie; daarom nemen zij de bijbelse waarheden niet op hun zichtwaarde aan. Wegens hun gebrek aan wedergeboorte en heiligmaking hebben zij in elk geval ook geen begrip van bijbelse waarheden die geestelijk beoordeeld worden (1 Korinthiërs 2:14).

Als gevolg van deze situatie zijn de lidmaten van erg vervallen kerken niet in staat om postmoderne tekstkritiek te kunnen weerstaan en te weerleggen. Zij zijn gemakkelijke slachtoffers van de beweringen van de Nieuwe Hervormers dat de Bijbel slechts door mensen geschreven werd volgens het primitieve wereldbeeld van hun tijd, dat hij vele fouten en tegenstrijdigheden bevat, en verder ook mythologie en beeldspraak bevat die niet ernstig kunnen opgevat kunnen worden. Voor hen staat de Bijbel op hetzelfde vlak als de heilige boeken van andere geloven, en hij is beslist niet de unieke openbaring van God aan de mensheid.

Onder zulke omstandigheden is er geen sprake meer van Schriftgezag, met het gevolg dat postmoderne christenen zichzelf als volkomen vrij beschouwen om zelf hun levenswaarden te bepalen en hun eigen morele regels na te volgen. Ritualisering door de doop is voor hen genoeg om zalig gesproken te worden, en enigiets wat als evangelisch of fundamentalistisch beschreven kan worden, wordt als een onaanvaardbare vorm van bekrompenheid verworpen.

5. De verwerping van Christus' heilswerk en Goddelijke kenmerken

Het vijfde en belangrijkste fundament waarop het christelijke geloof gebouwd is, is de Rots, Jezus Christus, en specifiek Zijn maagdelijke geboorte, zijn Godheid, zoendood, lichamelijke opstanding en hemelvaart. Hij is het vleesgeworden Woord - God Die mens geworden is en onder ons gewoon heeft. Wanneer de Bijbel niet meer als het geïnspireerde Woord van God erkend wordt, is het vanzelfsprekend dat Jezus Christus Zelf ook niet als de volmaakte God-mens zal beschouwd worden. Het gevolg daarvan is dat het Christendom niet meer als uniek beschouwd wordt en bijgevolg op gelijk niveau met andere wereldgodsdiensten geplaatst wordt.

Het is belangrijk vast te stellen hoever de ontmanteling van Jezus reeds in de vervallen kerken heeft plaatsgevonden en wat de reactie van de lidmaten daarop is. Het komt zonder enige twijfel neer op verraad tegen de ware Christus indien belijdende christenen zich blijven identificeren met een kerk waarin deze ernstige dwalingen gedoogd en zonder protest aanvaard worden. De Heer Jezus zegt dat als wij Hem verloochenen, Hij ons zal verloochenen: "Maar wie Mij verloochenen zal voor de mensen, die zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is" (Mattheüs 10:33).

Niemand zal met een geestelijk verraad van deze aard kunnen weggkomen zonder schade aan zijn eigen ziel aan te richten.

Het is in het belang van ons allen vast te stellen tot in welke mate dit belangrijke fundament van de Heer Jezus als de enige Verlosser van de wereld, geëerbiedigd of in vraag gesteld wordt in de kringen waarin wij ons bevinden. Er moet een ondubbelzinnige keus gemaakt worden tussen de Jezus van de Bijbel en de zogenaamde “historische Jezus” welke ons door agnostische theologen wordt voorgehouden. De ware Jezus is de eeuwige, zelfbestaande Zoon van God die door de Heilige Geest verwekt is toen Hij mens werd. De “andere” Jezus, welke het product is van speculatief theologisch denken en scheef getrokken historische vertolkingen, was een gewone mens die niet bovennatuurlijk verwekt werd, en niet God is, die voor ons niet gestorven is en ook niet uit de dood is opgestaan.

De eindtijdse aanslag tegen de centrale Persoon van ons geloofsleven heeft veel stuwkracht gekregen sedert de stichting van het *Jesus Seminar* in Amerika in 1985 door 150 kritische theologen onder de leiding van Robert Funk. Volgens hun bevindingen is de Bijbel niet geloofwaardig en presenteert hij ons een imaginaire Jezus die ver verwijderd is van de Jezus die werkelijk op aarde was. Zij houden vol dat de historische Jezus niet God was en geen bovennatuurlijke kenmerken had. Het *Jesus Seminar* valt niet enkel bijbelse zienswijzen over Jezus aan, maar verwerpt ook de drie-eenheidsleer in zijn geheel. Wat zij voorstaan is het einde van de christelijke godsdienst zoals dit in de Bijbel beschreven wordt. Enkele van hun leerstellingen zijn de volgende:

- De leer van de verzoening, namelijk de aanspraak dat God Zijn eigen Zoon gedood heeft om tevreden gesteld te worden, is irrationeel en onethisch. Deze monsterachtige leerstelling is het stiefkind van een primitief offerstelsel waarin de goedgezindheid van de goden moest verkregen worden door een bijzondere gave aan hen te offeren, b.v. een kind of een dier.
- Jezus is niet uit de dood opgestaan, behalve misschien in metaforische zin.
- Gebed is betekenisloos wanneer dit begrepen wordt als verzoeken aan een externe God voor Zijn goedgezindheid of vergiffenis, aangezien Hij zich niet inmengt in de wetten van de natuur. Gebed als lofprijzing is beneden de waardigheid van God en is een overblijfsel uit de tijd van de koningen in het antieke Midden-Oosten. Gebed moet principieel als meditatie begrepen moeten worden - als veeleer een luisteren dan praten - en als aandacht voor de noden van je naaste.
- De Bijbel bezit geen vaste, objectieve standaard voor moreel gedrag in alle tijden.

Voor meer info over het *Jesus Seminar*:

Het “Jesus Seminar”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Jesus-Seminar.pdf> (NL)

In een artikel van Don McGee: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geloofssysteem.pdf> (NL)

CRI: <http://www.rim.org/muslim/jesusseminar.htm>

RAE: <http://www.rae.org/pdf/jseminar.pdf>

LUR: <http://www.letusreason.org/Apolo18.htm>

TBC: <http://www.thebereancall.org/content/jesus-seminar-finds-new-credible-jesus>

TWE: <http://www.watchman.org/re/top/slipslop.htm>

CAN: <http://christiananswers.net/q-eden/edn-t016.html>

CAN: <http://www.christiananswers.net/q-eden/edn-t017.html>

TROUW: <http://www.trouw.nl/tr/nl/4324/Nieuws/article/detail/1202395/2008/09/13/Wiskundige-Paul-Verhoeven-is-een-buitenbeen-in-Jesus-Seminar.dhtml>

M.V.

Verscheidene leden van het *Jesus Seminar* hebben bezoeken gebracht aan theologische faculteiten van Zuid-Afrikaanse universiteiten, waar zij eervol ontvangen werden en veel applaus ontvingen voor de taak die zij ondernemen. Een aantal van de plaatselijke theologen associëren zich ten nauwste met het werk van het Seminar om de bijbelse Jezus te ontmantelen en een valse “historische Jezus” te construeren die de ware Jezus vervangt. Zuid-Afrika is vooral sedert de overgang naar de

21ste eeuw een belangrijke arena geworden voor de promotie van de (valse) historische Jezus. Deze beweging heeft ook binnen de hoofdstroom van de gereformeerde kerken geleid naar een actief debat over Jezus. Een toenemend aantal predikanten en lidmaten ondersteunen nu ook de postmoderne ontmanteling van Jezus en de Bijbel.

De actieve fase van dit debat is in 2001 begonnen na de publicatie van het boek *Fatherless in Galilee* door prof. Andries van Aarde van de Universiteit van Pretoria. Van Aarde beschrijft de Jezus van de Bijbel als de Jezus van geloof, de kerygmatische³ Jezus (de Jezus van het evangelie), en ook de cultische Jezus. Volgens hem hebben de discipelen en apostelen subjectief besloten om Jezus tot God en Messias te verklaren, maar de historische Jezus zelf heeft dit niet gedaan. Hij beweert dat Jezus' volgelingen van het christelijke geloof een cultus gemaakt hebben, en dat de waarde die zij aan het kruis en de opstanding gehecht hebben, louter hun eigen ideeën waren. De historische Jezus wordt door Van Aarde louter als een zoon van Maria beschreven, zoals de Koran dat ook doet. Hij beweert dat Jezus buitenechtelijk geboren is, vaderloos grootgebracht is en als gevolg daarvan over een hemelse Vader gefantaseerd heeft.

De zienswijze over de onbijbelse Jezus die door Van Aarde voorgehouden wordt, heeft sedert 2001 terrein gewonnen onder theologen, alsook onder gewone kerkleden. Oppositie tegen deze veldtocht wordt ondermeer geboden door een behoudende groep die zichzelf *Steads Hervormers* noemen. Op 9 maart 2012 hebben zij een persverklaring uitgereikt waarin zijzelf afstand nemen van de zienswijzen van prof. Van Aarde in zijn omstreden boek. Zij sommen zijn valse zienswijzen zo op:

“Er was geen maagdelijke geboorte; Jezus is niet werkelijk opgestaan; Jezus maakt geen deel uit van de Drie-enige Godheid en was slechts een gewoon mens; Jezus is niet gestorven voor onze zonden; Jezus is niet opgevaren naar de hemel; Jezus' wonderwerken zijn louter metaforen en ze zijn niet werkelijk gebeurd; Jezus heeft louter naar God gegrepen als een vaderfiguur omdat hij naar bewering geen vader gehad heeft; de belangrijkheid van Jezus moet heroverwogen worden in het licht van de huidige postmoderne seculiere wereld en intergeloofsdebatten; Jezus was *a nobody amongst nobodies* (een niemandal onder niemandalen); Jezus was louter een buitenechtelijk kind en zijn goddelijke aard is pas later met de hulp en ondersteuning van mythologische figuren uit andere culturen opgebouwd” (www.steadshervormers.co.za).

Een andere publicatie die grote schokgolven veroorzaakt heeft in Zuid-Afrika en andere landen, is het boek van prof. Pieter Craffert van Unisa: *The Life of a Galilean Shaman – Jesus of Nazareth in anthropological perspective* (2008).

Prof. Craffert heeft zichzelf tot de culturele antropologie gewend om een ontmanteling van de bijbelse Jezus te plegen. Volgens hem wordt de werkelijkheid binnen volksverband sociaal en cultureel bepaald, en daarom moest Jezus een sociaal aanvaardbare rol vervuld hebben, namelijk die van een sjamaan, wat een traditionele genezer en waarzegger was, met andere woorden een toverdokter (blz. 420). Volgens hem moeten Jezus' woorden en optreden beoordeeld worden binnen de levens- en wereldbeschouwing die door de eerste-eeuwse sjamanen gehuldigd werden. Hij beweert ook dat Mozes en Elisa eveneens sjamanen in Israël waren in vroegere tijden.

Prof. R.J. Miller (Juniata College, Pennsylvania, USA) zegt in zijn recensie van Crafferts boek:

“In deel 3, *Jezus en de sjamaanse traditie*, argumenteert Craffert dat Jezus een sjamaanse figuur was omdat hij en zijn discipelen dikwijls alternatieve bewustzijnstoestanden ervaren hebben, b.v. tijdens Jezus' verheerlijking op de berg, en die keer toen hij op de zee liep, alsook bij zijn ervaringen tijdens zijn doop en de verzoeking in de woestijn. Men heeft aangenomen dat Jezus door zijn voorvadergeesten bezeten was. ... Jezus zijn genezingen, duiveluitdrijvingen, natuurwonderen (d.w.z. controle over de natuurgeesten), en zijn opwekkingen van doden waardoor hij ontslapenen hun geest opgespoord en naar hun lichaam teruggebracht heeft, is allemaal als sjamaanse activiteiten te beschouwen en duidt erop dat hij een heilige sjamaan was”

(<http://www.bookreviews.org/>).

Alhoewel prof. Miller zijn bewondering voor het boek uitspreekt, zegt hij nochtans:

³ → Kerygma (Grieks: κήρυγμα, *kérugma*) is het Griekse woord dat in het Nieuwe Testament wordt gebruikt voor “verkondiging” of “prediking”. (Wiki).

“[Craffert] zijn onvermogen om historische feiten van historische fictie te onderscheiden, vermindert beslist de waarde van de historische methode die hij gevolgd heeft”.

Dit is een duidelijk bewijs van de speculatieve en onwetenschappelijke aard van navorsing met betrekking tot de historische Jezus in het algemeen. De bevindingen van deze “navorsers” zijn het niet waard om ernstig overwogen te worden en bieden geenszins een geloofwaardig alternatief voor de bijbelse weergave van historische gebeurtenissen.

Reden voor de ontmanteling van Jezus

Wat is de grote reden voor de postmoderne ontmanteling, m.a.w. de afbraak en verwerping van de bijbelse Jezus? Dit gebeurt om de wereld uit te leveren aan de “andere Jezus” van het koninkrijk der duisternis. Paulus zegt tot een gemeente van misleide christenen:

“Want ik beijver mij voor u met een ijver van God. Ik heb u immers ten huwelijk gegeven aan één Man om u als een reine maagd aan Christus voor te stellen. 3 Maar ik vrees dat, zoals de slang met zijn sluwheid Eva verleid heeft, zo misschien ook uw gedachten bedorven worden, weg van de eenvoud die in Christus is. 4 Want als er iemand komt die een **andere Jezus** predikt, die wij niet gepredikt hebben, of als u een andere geest ontvangt dan die u ontvangen hebt, of een ander Evangelie, dat u niet aangenomen hebt, dan verdraagt u dat best” (2 Korinthiërs 11:2-4).

Mensen zijn op grote schaal bezig om zichzelf onder de directe inwerking van verleidende geesten te scharen, achter een andere Jezus aan die vreemd is aan de Bijbel. Wie is deze andere Jezus? Het is de Antichrist, alsook elk van zijn voorlopers. Johannes zegt:

“Wie is de leugenaar anders dan hij die loochent dat Jezus de Christus is? Dat is **de antichrist**, die de Vader en de Zoon loochent. Ieder die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet” (1 Johannes 2:22-23).

Wij zijn dus ofwel navolgers van de ware Christus, ofwel navolgers van de valse Christus - er bestaat geen middenweg. De Heer Jezus heeft voor Joodse geestelijken, die Hem als Messias verworpen hebben, gezegd:

“Ik ben gekomen in de Naam van Mijn Vader maar u neemt Mij niet aan. Als **een ander** komt, **in zijn eigen naam**, die zult u aannemen” (Johannes 5:43).

Neem duidelijke standpunten voor de waarheid in: wijk niet af in enig opzicht van de ware Jezus van de Bijbel, want dan ontkent u een van Zijn Goddelijke kenmerken en verloochent u Hem in dit opzicht. Door b.v. zelfs slechts te ontkennen dat Jezus maagdelijk geboren is, verloochent u Zijn verwekking door de Heilige Geest en als gevolg ook het feit dat Hij de Zoon is van Zijn hemelse Vader. In dit geval zou Jezus slechts een gewone zondige mens zijn die niet als een vlekkeloos Lam van God de losprijs heeft betaald voor onze zonden. Mensen die dit geloven zijn klaar om hun harten te vervreemden van de ware Christus en dus navolgers te worden van een onbijbelse Jezus.

Als wij onze verhouding met de ware Christus handhaven en de antichristelijke leugens tegenstaan, zullen wij het komende bewind van de Antichrist ontvluchten. Paulus zegt:

“Want het geheimenis van de wetteloosheid is al werkzaam. Alleen is er iemand die hem nu weerhoudt, totdat hij uit het midden verdwenen is. En dan zal **de wetteloze** geopenbaard worden. De Heere zal hem verteren door de Geest van Zijn mond en hem tenietdoen door de verschijning bij Zijn komst” (2 Thessalonicenzen 2:7-8).

Net zo werkelijk als dat de ware Christus zo'n 2000 jaar geleden naar de aarde gekomen is, zal Hij aan het eind van de kerkbedeling terugkomen om Zijn getrouwe discipelen op te halen. Net zo letterlijk en zichtbaar als dit zal gebeuren, zal er ook een letterlijke Antichrist op het toneel verschijnen die zeven jaar lang een hoogst onderdrukkend bewind op aarde zal voeren. Wij leven nu in de tijd van de finale voorbereidingen voor zijn verschijning; dit is de reden waarom de ware Jezus in diskrediet gebracht en verloochent wordt opdat de valse Jezus in Zijn plaats aangeboden zal kunnen worden aan de wereld.

Het valt in het oog dat wij in een gevorderd stadium leven van de ontmanteling van bijbelse waarheden, en daardoor wordt ruimte geschapen voor de vestiging van de postmoderne leugens van de eindtijd. Onze generatie beleeft al geruime tijd de omverwerping van de vijf fundamenteën van het christelijke geloof. Deze vijf zijn, zoals we eerder zagen: **1.** de letterlijke vertolking van bijbelse profetieën; **2.** de leerstelling over heiliging; **3.** de leer van de wedergeboorte; **4.** de erkenning van de Bijbel als het foutloze geïnspireerde Woord van God; en **5.** geloof in Jezus Christus als de waarachtige God en het eeuwige leven (1 Johannes 5:20).

Hoe moeten wij te midden van dit verval optreden? Koning David stelde zich dezelfde vraag te midden van grote tegenstand tegen de waarheid:

“Voorzeker, de fundamenteën worden omvergehaald! Wat kan de rechtvaardige dan doen?”
(Psalm 11:3).

Hij geeft dan ook het antwoord:

“De HEERE beproeft de rechtvaardige, maar Zijn ziel haat de goddeloze en wie geweld lieft. Hij zal op de goddelozen valstrikken, vuur en zwavel doen regenen. ... [maar] de oprechten zullen Zijn aangezicht aanschouwen” (Psalm 11:5-7).

Wij leven nu in de tijd van toetsing voordat de dag aanbreekt van de oordelen van de Heer tijdens de verdrukking onder het bewind van de Antichrist. De Heer maakt Zijn dorsvloer door en door schoon voordat Hij het koren in Zijn hemelse schuur verzamelt en het kaf met vuur verbrandt (Lukas 3:17). Staat u onbeweeglijk vast op de waarheid, of bent u bezig om met de stroom van de misleiding mee af te drijven?

Eén ding moeten wij voorzeker weten, en dat is dat de rechtvaardigen door de Heer zullen verzameld worden en Zijn aangezicht zullen zien (1 Thessalonicenzen 4:16-17), terwijl voor compromissmakers en goddelozen de toorn van God bestemd is. Voor degenen die bij de bijbelse Jezus schuilen en hun toevlucht bij Hem vinden, is er vrijspraak en ontkoming van de tijd van toorn, omdat Hij reeds de straf voor hun zonden betaald heeft. Zij komen niet in het oordeel omdat zij uit een geestelijke dood overgegaan zijn in het eeuwige leven (Johannes 5:24).

Eerder verscheen:

“Postmoderne ontmanteling op grote schaal”:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/postmoderne-ontmanteling.pdf> .

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm